

iróniával párosul, több munkájára jellemző egy folyamatosan pulzálás a láthatóság és láthatatlanság között. Több egyéni kiállítás volt Szlovákiában és Csehországban, ezen kívül az utóbbi években kiállított a berlini Collegium Hungaricumban, a pozsonyi Space Galériában, a pozsonyi House of Art-ban, a Szlovák Nemzeti Galériában és a Londoni Red Gallery-ben. 2004-ben az Oskar Cepen Díj nomináltja, 2009-ben az efemer munkákra fókuszáló berlini Szpilman Award finalistája, 2011-ben pedig fődíjasa.

Karol Radziszewski

Karol Radziszewski (1980) a Varsói Képzőművészeti Egyetemen végzett 2004-ben. Jelenleg is Varsóban él és dolgozik. A fotó, videó, film, installáció műfajában alkot, emellett több interdiszciplináris projektben is dolgozik, mint például magazinok, művész-könyvek, divat, vagy kuratori projektek. Kiadója és főszerkesztője a DIK fagazine-nak, a homoszexualitással és maszkulinitással foglalkozó, közép és kelet-európai fókuszú művészeti magazinnak. Művei olyan intézményekben szerepeltek mint a Varsói Nemzeti Múzeum, Zacheta; Nemzeti Galéria, Varsó; Kunst-halle, Bécs; Modern Művészeti Múzeum, Varsó; Wrocław Kortárs Művészeti Múzeum; Vojvodina Kortárs Művészeti Múzeum, Novi Sad; Muzeum Sztuki, Lodz; National Brukenthal Museum, Nagyszeben; Galerie für Zeitgenössische Kunst, Lipcse; CCA Ujazdowski Castle, Varsó; Prague Biennale, WRO Media Art Biennale, Wrocław; New York Photo Festival; Biennale of Young Artists, Tallinn; New Museum, New York; Cobra Museum, Amsterdam.

Szalay Péter

Szalay Péter (1981, Pécs) a Pécsi Tudomány Egyetem művészeti karán, szobrász szakon végzett. Installációi és objektjei gyakran talált tárgyakon alapulnak, melyeket egyszerű mechanikus szerkezetekkel, vagy más talált elemek hozzáadásával formál újra. Az ily módon műtárggyá transzformálódott tárgyak azonban nem fedik el a tárgyak eredeti funkcióját, egyszerű low-tech szerkezetüket, vagy egy fajta lomtanítás-esztétikát. Szalay objektjeiben a humor és egy jellegzetes kitarított feszültség keveredik, mely a tárgyakba belekódolt saját magától való függésből, minimálissá lassított destrukcióból, vagy egyfajta visszafajtott erőből ered. 2013-ben egyéni kiállítása volt a budapesti ACB Attachmentben és az Art9 Galériában, 2012-ben a Miskolci Galériában. Részt vett a III. Moscov International Biennale For Young Art-on. Művei csoportos kiállításokon szerepeltek például a MKE Fríz termében, a Stúdió Galériában, a tihanyi Art Placcon, az egri Kepes Intézetben, a párizsi Magyar Intézetben, a pécsi Nádor Galériában, a pécsi Zsolnay Gyárban, és a Dunaújvárosi Kortárs Művészeti Intézetben.

Karol Radziszewski

Karol Radziszewski (b. 1980) lives and works in Warsaw where he received his MFA from the Academy of Fine Arts in 2004. He works with photography, video, film, installations and creates interdisciplinary projects. His practice extends to magazines, artist books, fashion as well as curatorial concept projects. Publisher and editor-in-chief of DIK Fagazine, the first and the only artistic magazine from Central and Eastern Europe concentrated on homosexuality and masculinity. His work has been exhibited at institutions including The National Museum in Warsaw, Zacheta - National Gallery of Art in Warsaw, Kunst-halle Wien, Museum of Modern Art in Warsaw, Wrocław Contemporary Museum, Museum Of Contemporary Art Vojvodina in Novi Sad, Muzeum Sztuki in Lodz, The National Brukenthal Museum in Sibiu, Galerie für Zeitgenössische Kunst in Leipzig, CCA Ujazdowski Castle in Warsaw, Prague Biennale, WRO Media Art Biennale, New York Photo Festival, Biennale of Young Artists in Tallinn, New Museum in New York, Cobra Museum in Amsterdam.

Péter Szalay

Péter Szalay (b.1981, Pécs) graduated at the Sculpture Department of the University of Pécs. His installation's and objects are often based on found objects, which are transformed into works of art with simple mechanical manipulation. The objects don't cover their original function, their basic low-tech structure or DIY aesthetics. In Szalay's objects humour and a trademark suspension is in the mix, which is originated from a minimalist and slow destruction and a kind of repressed power. He had solo shows in 2013 in Budapest in the ACB Attachment and the Art9 Gallery, while in 2012 in the Miskolc Gallery. He participated in the III. Moscow International Biennale for Young Art. His pieces appeared in group shows in the Studio Gallery, Budapest; Hungarian University of Fine Arts, Budapest; Institute of Contemporary Art, Dunaújváros and in the Zsolnay Factory of Pécs.



Fodor János: Veretlen / Undelected, 1997-2010

Trafó Kortárs Művészetek Háza, Trafó Galéria
1094 Budapest, Liliom utca 41.
tel/fax: +36 1456 2044, fax: +36 1456 2050
gallery@trafo.hu, www.trafo.hu
Nyitva: keddtől vasárnapig 16-19h, előadási napokon 16-22h

trafo
galéria

2013/09/06 - 10/20
Megnyitó: 2013. szeptember 5., csütörtök 19h
Vernissage: 7pm Thursday, 5th September 2013

A CSÁSZÁR ÚJ RUHÁJA THE EMPEROR'S NEW APPAREL

Kiállító művészek / Exhibiting artists:
APPARATUS 22 (RO)
BORSOS LŐRINC (HU)
FODOR János (HU)
Jaroslav KYŠA (SK)
SZALAY Péter (HU)
Karol RADZISZEWSKI (PL)

Kurátor / Curator:
SZALAI Borbála



Karol Radziszewski: foto a MARIOS DIK katalógushoz / photo for the MARIOS DIK catalogue, 2009

A Trafó Galériában képzeletbeli ruhák, színlelt divatkollekción és ál-divatbemutatók kapnak helyet. A kiállítás Hans Christian Andersen A császár új ruhája című meséjéhez hasonlóan, úgy tekint a ruhára mint valamiféle szimbolikus rétegre, melyet arra használ, hogy új nézőpontból mutasson rá társadalmi problémákra, a politika ill. az azzal szemben megfogalmazott kritika eszközeire.

A császár ruháját készítő szabók Andersen meséjében a kritikai megközelítés egy sajátos módját jelenítik meg, ehhez a láthatatlan, ugyanakkor leleplező attitűdhöz kapcsolódnak a kiállításon részt vevő művészek alkotásai, melyek többek között olyan kérdésekre keresik a választ, mint: Van-e az ellenállásnak vagy az aktivizmusnak aktuális trendje? Miként jelenik meg fétisként a történelem vagy egy nemzeti szimbólum? Milyen divatelemek és kiegészítők társulnak a hatalomhoz? Milyen etikai és morális tartalmak kapcsolódnak a divat világhoz és a divatcikket előállító munkaerőpiachoz? Milyen érintkezési pontok lehetségesek a divat, a politika és a különböző társadalmi-nemi szerepek között?

A román **Apparatus 22** művészcsoport tagjai a divat világa felől érkeztek a képzőművészeti szcénába, korábban a Rozalb de Mura divatmárka tervezői voltak. A kiállításon bemutatott *Patterns of Aura* című installációjuk egy olyan képzeletbeli kollekción divatbemutatója, melyről egyaránt hiányoznak a ruhák és az azokat viselő modellek. Az üres kifutón egy láthatatlan kollekción kap helyet, melyet egy narrátor mutat be. A narráció közben azonban a kollekción kívül a divatvilág néhány íratlan szabálya és etikai kérdéseket is felvető jellegzetességei is kibontakoznak. Az Apparatus 22 láthatatlan - csak a néző képzeletében megszülető - kollekciónja így egyrészt rámutat a divatvilág egyszerre elidegenítő és vonzó természetére, másrészt az aura nehezen meghatározható fogalmával és jelenlétével kapcsolatban is további kérdéseket vet fel. A művészcsoport tagjainak elmondása szerint, a terv és a megvalósult ruha közötti hierarchia megszüntetésével sikerült a gazdasági értelemben vett leghatékonyabb eszközt megtalálni egy ideális divatkollekción megteremtéséhez. Hasonló láthatatlan, ugyanakkor kritikus réteggént jelenik meg Borsos Lőrinc - a kiállításhoz készített - installációjá. A mű első ránézésre egy olyan golyóálló üveg, melyet a

This time imaginary outfits, fake fashion collections and pseudo-fashion shows find their home in Trafó Gallery. Just like Hans Christian Andersen's tale, The Emperor's New Clothes, this exhibition also regards clothes as a symbolic layer used to provide a new vantage point on social issues, politics and the criticism levelled against it. In Andersen's tale, the tailor's fashioning the emperor's new clothes display a peculiar critical approach and the works of the young artists displayed at this exhibition are all linked to this invisible, yet deeply revealing attitude, which seek the answer to questions such as: Are there any current trends in the field of protesting or activism? How does history or a national symbol appear as a kind of fetish? What kind of fashion elements or accessories are tied to power? What ethical and moral contents are linked to the world of fashion and the work force market producing these fashion items? What kind of possible shared points can be found between fashion, politics and various gender roles?

The members of Romanian art collective **Apparatus 22** arrived to the contemporary art scene from the fashion industry, as they were designers of the Rozalb de Mura brand. Their installation entitled *Patterns of Aura* is a fictive fashion show, where the only things which are missing are the clothes and the models presenting them. The empty catwalk hosts an invisible collection, which is presented by a narrator. During the narration, beside the collection, some unwritten rules of the world of fashion are discussed together with ethical questions of this particular scene. Apparatus 22's invisible collection casts light on the alienating and seductive nature of the world of fashion, while on the other hand it reflects also on the ephemeral and almost indefinable concept of the „aura”. According to the vision of the members of the artist group, with their gesture which destroys the hierarchy between the plan and the product, they managed to find the most efficient tool to create an economically ideal fashion collection. Lőrinc Borsos's new installation, which is making its debut at this exhibition, also works with invisible critical layers. The piece for the first sight is a bullet-proof glass wall, which is located between politicians and the audience when they address open-space speeches. But within the installation

nagy tömegek előtt rendezett beszédeknél a politikusok elé szoktak állítani. Borsos Lőrinc installációjában ez a politikus és a közönség közötti átlátszó - üveg - réteg azonban elvesztette eredeti védelmi funkcióját. Az installációt kiegészítő tanúsítványban olvasható, hogy az üveg valójában nem golyóálló; kizárólag jó lelkiismeretű politikusok számára ajánlott.

Jaroslav Kyša egy különböző kritikai módszert alkalmaz az itt bemutatott két videójában; enyelgése a Louis Vuitton bolt kirakatával, vagy az orosz zászlóval egyszerre zavarba ejtő és ironikus.



Jaroslav Kyša: The Windowlicker, 2013

Karol Radziszewski *MARIOS DIK* című műve az általa szerkesztett DIK Fagazine és a MARIOS tervezőpáros (Leszek Chmielewski, Marios Loizou) közötti együttműködésen alapuló konceptuális divat projekt. A projekt különböző lépcsőit bemutató magazin mellett, három fotó is kiegészíti a Radziszewski által tervezett mintákkal ellátott ruhákat. A fotók közvetett módon a '60-as, '70-es évek body-artjára és performanszaira utalnak, az azokon szereplő képzőművészeti akciókról azonban a ruhára és a ruhát viselő modellre helyeződik a hangsúly. A *Marios Dik* projekt darabjaival ellentétben **Fodor János** kis méretű ruhákból álló kollekciója kizárólag hordhatatlan elemekből áll. A kollekció abszurd ruhái között könnyedén megfér egymás mellet egy láncból készült rugdalózó, a nyugdíjas Fidel Castro melegítő felsőinek miniatúr változataival.

A **Borsos Lőrinc** művészcsoport itt bemutatott festményei a 2009-ben elkezdett *Maszk sorozat* részei. Az itt bemutatott festményeken a kiemelés, kivágás módszerével egy-egy olyan ruhadarabra kerül a hangsúly, mely valamilyen szempontból a hatalomhoz, a bűnözéshez vagy az agresszív fellépéshez kapcsolódik. Legyen szó a rendőr egyenruhájáról, a politikus nyakkendőjéről vagy a gyanúsított és a kommandós maszkjának szemkivágatóról, az itt megjelenő ruharészletek általánosnak tűnő megjelenése ellenére, erős aktuálpolitikai konnotációkat hordoz magában.

Szalay Péter *Őrségváltás* című, félelmet sugárzó dobbantó katonai csizmái a talált tárgyakon alapuló *Holt tárgyak* sorozat harmadik darabja. Szalay szobrában és Borsos Lőrinc festményeiben is valamiféle agresszió jelenik meg, de inkább csak az asszociációk által hozzákapcsolódó, visszafojtott formájában. Ezzel ellentétben **Karol Radziszewski** *Fag Fighters* című művében a brutalitás már-már elfedi a videóban látható valós eseményeket. *Fag Fighters* egy képzeletbeli meleg gerilla csoport. Az egyik videón a mainstream társadalom szélére szorult csapat durva és erőszakos akcióit követhetjük nyomon, míg a *Fag Fighters: Prologue* című videóban azt láthatjuk, amint a művész nagymamája a csapatot identifikáló rózsaszín maszkot köti. Radziszewski műve ráerősít a sztereotípiákon alapuló konzervatív diskurzusra és átalakítja azt egy társadalmon kívüli, anarchista, romboló, képzeletbeli, ugyanakkor nyugtalanítóan realizstikus fantáziává.

of Lőrinc Borsos this transparent surface loses its original safety function. As it is written in the artist's product compliance list, the glass in fact is not bullet-proof, thus its use is only advised for politicians with good conscience.

Jaroslav Kyša applies a different critical approach in his two videos, his flirting with the Louis Vuitton shop-window, or the Russian national flag is ironic and discomfoting at the same time.

Karol Radziszewski's piece entitled *MARIOS DIK*, is a conceptual fashion piece which fuses DIK Fagazine, edited by him and his collaboration with the MARIOS designer duo (Leszek Chmielewski, Marios Loizou). Beside the magazine, which introduces the different phases of the project, three photos are integrated also in the installation based on the clothes with Radziszewski's patterns. The photos are indirect allusions on the visuality of the performances and body art actions of the 60's and 70's, but the tone this time is on the clothes and the model, instead of the art action. Contrary to the pieces of the *Marios Dik* project, **János Fodor's** exhibited collection consists only of pieces which are un-wearable. In the absurd line of clothes a baby romper made out of chain, resembling a medieval armor goes well together with the miniature versions of Fidel Castro's joggings which he started to wear lately in his pensioner years.

The paintings of the **Lőrinc Borsos** art group are part of their *Mask series* originated from 2009. The paintings which are shown now highlight clothes through effects of editing, cutting and pasting, which are commonly associated with power, crime or aggression. Either the uniform of a policeman, the tie of a politician, or the mask of the special forces or of the accused, the here appearing details of clothes bear heavy actual-political connotations.

Péter Szalay's *Change of Duty*, which is basically a frightening pair of moving military boots, is the third piece of his series entitled *Dead objects*, which is based on find objects. Some kind of aggression appears either in Szalay's mobile sculpture and in Lőrinc Borsos's paintings, but in a rather subversive form operating with actual associations. The mainly visual brutality in **Karol Radziszewski's** *Fag Fighters* somehow overshadows the real events taking place in the video. The *Fag Fighters* are a fictive gay guerilla group. Ono of the videos we can follow the brutal and aggressive actions of the group which is pushed to the margin of the mainstream society, while in the *Fag Fighters: Prologue* video we can see how the artist's grandmother knits the pink masks which are the trademarks of the group. Radziszewksi's work over-identifies with the stereotypes of the conservative discourse and converts it into an uncanny realistic fantasy of an anarchist, destructive organization.



Apparatus 22: Patterns of Aura (15-Synaesthesia), 2011-2013

Apparatus 22

Az Apparatus 22 egy multidiszciplináris művész csoport, melyet Erika Olea (b.1982), Maria Farcas (b.1977), Dragos Olea (b. 1979) és a néhai Ioana Nemes (1979, Bucharest – 2011, NY) alapított 2011 januárjában. Az Apparatus 22 művészcsoport a 2006-ban alapított Rozalb de Mura divat-márkából nőtt ki. a csoport olyan gondolatokkal és akciókkal foglalkozik, melyek a ruházkodás és divat kritikai potenciájára hívják fel a figyelmet. Munkáikban (installációk, performanszok, szövegek, stb.) a fikciót a realitással, a történetmesélést a kritikai megközelítéssel keverik, a nemek, a közös tudás, a művészeti tapasztalat, a dizájn, szociológia, irodalom és gazdaság közötti határok elmosására törekednek. A művészcsoport jelenleg a Velencei Biennálé Román Pavilonjának egyik kiállítója. Korábban olyan intézményekben állítottak ki, mint MUMOK, Bécs; Museion, Bolzano; Brukenthal Museum Contemporary Art Gallery, Nagyszeben; MAK, Bécs; Steirischer Herbst, Graz; Young Artists Biennial, Bukarest; Akademie Schloss Solitude, Stuttgart; Salonul de Proiecte, Bukarest; Mackintosh Museum, Glasgow; MuseumsQuartier, Bécs.

Borsos Lőrinc

A Borsos Lőrinc formációt Borsos János (1979, Székesfehérvár) és Lőrinc Lilla (1980, Mór) képzőművészek hozták létre 2008-ban. Mindketten a Magyar Képzőművészeti Egyetemen (János grafika szakon, Lilla festő szakon) végeztek. Festményeiken, installációikon és videó munkáikon politikai, vallási és társadalmi kérdésekkel foglalkoznak. Munkáikra jellemző a konceptuális és intuitív jellegű alkotófolyamatok vegyítésére és egyensúlyba hozatalára való törekvés, a kritikus hang és a humor. Munkáik és kiállításaik egyaránt foglalkoznak a művész lét személyes megélésének aspektusaival (megélhetés, szülőknek való megfelelés, műtárgyak eladásához való viszony), általánosabb társadalmi és napi politikai eseményekkel.

Az elmúlt 2-3 évben egyebek között kiállítottak a Paksi Képtárban, a Műcsarnokban, a berlini Meetropa-ban, a Magyar Nemzeti Galériában, a debreceni MODEMben, emellett több egyéni kiállításuk is volt (pl: Szent István Király Múzeum, Székesfehérvár; Tallinni Magyar Intézet, Viltin Galéria, Budapest). Együtt és külön-külön több díjat és ösztöndíjat kaptak (2009 Esterházy Festészeti Díj, 2011 óta Derkovits Gyula Ösztöndíj (János), 2008 Strabag Festészeti Díj fődíj (Lilla).

Fodor János

Fodor János (1975, Budapest) a Magyar Képzőművészeti Egyetem Inter média szakán végzett. Jelenleg Berlinben él és dolgozik. Fodor János a magyar (poszt) pop-art fontos képviselője. Médiumoktól független műveiben átalakít, kifordít és átminősít. Keze alatt átértelmeződnek a megsokkott tárgyak, szituációk és a mindennapi realitás elemei. Művei olyan intézmények kiállításain szerepeltek, mint L.A.Galerie, Frankfurt; Kunstlerhaus Bethanien, Berlin; UMOCA, Salt Lake City (US); Grimmuseum, Berlin; CHB, Berlin; Foto Rio, Rio de Janeiro; Bucharest Biennale 2; CBK, Dordrecht (NL); Bregenzer Kunstverein, Bregenz (AT); Műcsarnok, Budapest; Lengyel Intézet, Budapest; Museum of Contemporary Art, Beograd; Malkasten,Dusseldorf; Solyst,SAIR/VAK (DK).

Jaroslav Kyša

Jaroslav Kyša (1981) Szlovákiában született, jelenleg Londonban él és dolgozik. A kassai Technická Univerzita Művészeti és Inter média szakán végzett. Installációi, fotó vagy videó alapú művei gyakran köztéri intervenciókon alapulnak, melyekben jelentéktelen tárgyakat, mindennapi szituációkat és banális helyzeteket emel ki és alakít át úgy, hogy azok különlegessé, értékessé vagy éppen emlékművé válnak. Kyša műveiben a kiemelés, mint módszer egy különös

Apparatus 22

Apparatus 22 is a Romanian multidisciplinary art collective initiated by current members Erika Olea (b.1982), Maria Farcas (b.1977), Dragos Olea (b.1979) and late artist Ioana Nemes (1979, Bucharest – 2011, NY) in January 2011. Apparatus 22 emerged from the fashion label Rozalb de Mura. The collective works with ideas and actions that will ignite the critical potential of clothing and fashion and that will unveil outstanding narratives of such topics. A string of very diverse works (installation, performance, text etc.) that are mixing reality with fiction, storytelling with a critical approach and in which they draw knowledge and experience from design, sociology, literature and economics is shaping their practice. The collective currently exhibits in the Romanian Pavilion of the 55th Venice Biennale. Earlier they participated at exhibitions and festivals at MUMOK, Vienna; Museion, Bolzano; Brukenthal Museum Contemporary Art Gallery, Sibiu; MAK, Vienna; Steirischer Herbst, Graz; Young Artists Biennial, Bucharest; Akademie Schloss Solitude, Stuttgart; Salonul de Proiecte, Bucharest; Mackintosh Museum, Glasgow; MuseumsQuartier, Vienna.

Lőrinc Borsos

The Lőrinc Borsos formation was created by János Borsos (b.1979, Székesfehérvár) and Lilla Lőrinc (b.1980, Mór) in 2008. Both of them graduated at the Hungarian University of Fine Arts (Graphic Department /János/ and Painting Department/Lilla/). In their paintings, installations and videos they deal with political, religious and social issues. Their trademarks are humour and a direct critical tone, which creates conceptual and intuitive processes. Their works and exhibitions deal with the personal aspects of a private life of a contemporary visual artist (coping with everyday expenses, relationship with the art market, suiting parent's aims), and with more universal and actual social and political issues.

János Fodor

János Fodor (b.1975, Budapest) graduated at the Intermedia Department of the University of Fine Arts. He lives and works in Berlin. János Fodor is an important figure of Hungarian (post)-pop art. In his works which deploy a variety of media, he transforms, twists out things. Under his hands usual and everyday objects, situations, elements of the reality gain a new context. His works have been exhibited before in such institutions as Kisterem Gallery, Budapest; L.A. Galerie, Frankfurt; Künstlerhaus Bethanien, Berlin; Plan B Gallery, Berlin; UMOCA, Salt Lake City; Grimmuseum, Berlin; Foto Rio, Rio de Janeiro, Bucharest Biennale 2, Kunsthalle, Budapest; Ernst Museum, Budapest; Bregenzer Kunstverein; Museum of Contemporary Art, Beograd.

Jaroslav Kyša

Jaroslav Kyša (b.1981) was born in Slovakia, currently he is living and working in London. He graduated at the Technical University of Kosice at the Department of Arts and Intermedia. His installations, photos and videos are often based on public interventions, in which he emphasizes and transforms everyday situations, banalities, and negligible objects. Irony and a constant pulsation between visibility and invisibility are frequent characteristics of his works. He had several solo exhibitions in Slovakia and the Czech Republic, in the last years he exhibited in Collegium Hungaricum, Berlin; Space Gallery, Bratislava; House of Art, Bratislava; Slovak National Gallery and Red Gallery, London. In 2004 he was nominated for Oskar Cepan Prize, in 2009 he is a finalist -, and in 2011 the winner of the berlin based Szpilman Award focusing on ephemeral artworks.